

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1765/2019
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Андраш Молнар, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, Града Новог Сада, чији је заступник Правобранилаштво Града Новог Сада из Новог Сада, ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Биљана Десница Петровић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2708/18 од 17.01.2019. године, на седници одржаној 11.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ВВ и ГГ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2708/18 од 17.01.2019. године.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, пресудом П 11595/2015 од 08.03.2018. године, делимично је усвојио тужбени захтев (став први изреке). Утврдио је да је ништав и да не производи правно дејство Анекс уговора о откупу стана, закључен између ДД као купца и Града Новог Сада, као продавца, у коме су потписи оверени пред Општинским судом у Новом Саду под Ов1 бр. .../... од 26.04.2000. године, што су тужени дужни да признају и трпе да се ова промена изврши код РГЗ Службе за катастар непокретности Нови Сад (став други изреке). Утврдио је да је 12/36 делова једнособног стана са нуспросторијама, уписано у зкњ. ул. бр. .../... КО ... под ...-., а затим у записнику о излагању број .../...од 14.03.2000. године, није друштвена својина, односно државна својина Републике Србије, те обавезао тужене да признају и трпе да се на основу ове пресуде успостави пређашње земљишно-књижно стање (став трећи изреке). Одбио је део захтева, којим је тражено да се утврди да 12/36 делова једнособног стана са нуспросторијама, како је уписано у лист непокретности број ... КО ..., као стан број ..., површине 25 м2 није државна својина (став четврти изреке). Обавезани су тужени да солидарно накнаде тужилама трошкове поступка у износу од 332.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења (став пети изреке). Одбио је захтев тужила за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка од дана пресуђења до дана извршности одлуке (став шести изреке).

Основни суд у Новом Саду, решењем П 11595/2015 од 08.11.2018. године, одбио је предлог тужила од 07.05.2018. године за доношење допунске пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж 2708/18 од 17.01.2019. године, делимично је усвојио жалбе, а делимично одбио, тако што је пресуду Основног суда у Новом Саду П 11595/15 од 08.03.2018. године, преиначио у односу на тужену Републику Србију и одбио тужбени захтев, којим је тражено да је ништав и да не производи правно дејство Анекс уговора о откупу стана Ов1 бр. .../...од 26.04.2000. године, Општинског суда у Новом Саду, закључен између ДД као купца и Града Новог Сада као продавца, што је тужена дужна да призна и трпи да се ова промена изврши код Службе за катастар непокретности Нови Сад, и у односу на све тужене, одбио тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је 12/36 делова једнособног стана са нуспросторијама, уписаног у зкњ. ул. бр. .../... КО ... под ...-. на записнику о излагању број .../... од 14.03.2000. године није друштвена својина, односно државна својина Републике Србије, те да се обавезу тужени да признају и трпе да се на основу ове пресуде успостави пређашње земљишно-књижно стање и у односу на тужену Републику Србију усвојио тужбени захтев и утврдио да 12/36 делова једнособног стана са нуспросторијама број ..., површине 25 м2 из листа непокретности број ... (...), КО ..., није државна својина и одредио да у односу тужиље и тужену Републику Србију свака странка сноси своје трошкове поступка, док је потврдио пресуду у преосталом побијаном непреиначеном усвајајућем делу из става другог, у одбијајућем делу става четвртог и у делу одлуке о трошковима парнице из става петог у односу на тужене Град Нови Сад, ВВ и ДД. Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене ВВ и ДД су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужених ВВ и ГГ није дозвољена.

Тужба је поднета 22.12.2015. године. У тужби и у уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 800.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како овако утврђена вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде у износу од 800.000,00 динара, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужених ВВ и ГГ није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Није од утицаја на другачију одлуку овог суда, то што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев којим је тражено утврђење

ништавости Анекса уговора о откупу стана у односу на Републику Србију и у односу на тужене да се утврди да 12/36 делова једноснобног стана није друштвена, односно државна својина Републике Србије, као и у делу којим је усвојен тужбени захтев у односу на тужену Републику Србију и утврђено да 12/36 делова једноснобног стана са нуспросторијама број ..., површине 25 м², није државна својина и одређено да у односу на тужиље и тужену Републику Србију свака странка сноси своје трошкове поступка, с обзиром на то да у конкретној ситуацији нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, о дозвољености ревизије, јер преиначењем није ускраћено ни смањено право подносилаца ревизије.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић